

NORGES HØYESTERETT

Den 6. juli 2016 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Matningsdal, Skoghøy og Bergsjø i

HR-2016-01509-U, (sak nr. 2016/1325), straffesak, anke over dom:

I.

A

(advokat Øyvind Bratlien)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

II.

B

(advokat Øystein Storrvik)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

truffet slik

B E S L U T N I N G :

- (1) Saken gjelder anke til Høyesterett over lagmannsrettens dom i straffesak om grovt ran og grovt skadeverk.
- (2) A og B ble 6. mars 2015 sammen med flere andre satt under tiltale for grovt ran og grovt skadeverk. Ved Oslo tingretts dom 10. juni 2015 ble A funnet skyldig etter tiltalen og dømt til fengsel i tre år og seks måneder, samt til å tåle inndragning av 466 666 kroner. B ble frifunnet.
- (3) Påtalemyndigheten, A og en av de øvrige domfelte anket dommen til Borgarting lagmannsrett. Påtalemyndighetens anke gjaldt bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet og inndragningskravet vedrørende B, mens As anke gjaldt bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet og inndragningskravet. Ankene ble henvist til ankeforhandling.
- (4) Ved Borgarting lagmannsretts dom 6. april 2016 ble både A og B domfelt etter tiltalen. A ble dømt til fengsel i tre år og åtte måneder, mens straffen for B ble satt til fengsel i tre år og ti måneder. Begge ble dømt til å tåle inndragning med 311 111 kroner.

- (5) A har anket til Høyesterett. Anken gjelder saksbehandlingen. Han har anført at lagmannsrettens domsgrunner er mangelfulle, idet sentrale punkter ved bevisvurderingen står uforklart.
- (6) A har lagt ned slik påstand:
- "Lagmannsrettens dom oppheves."**
- (7) B har anket til Høyesterett. Anken gjelder saksbehandlingen. Han har anført at lagmannsretten begikk en saksbehandlingsfeil ved å tillate at aktor overfor lagretten opplyste hvilket forhold B ble pågrepet for etter nordisk arrestordre 1. mars 2016. B fikk ikke en reell mulighet til å imøtegå anklagen som lå til grunn for arrestordren.
- (8) B har lagt ned slik påstand:
- "Lagmannsrettens dom med hovedforhandling oppheves."**
- (9) *Påtalemyndigheten* har tatt til motmæle og påstått ankene nektet fremmet. I tilknytning til anken fra A er det anført at domsgrunnene ikke er mangelfulle. Til anken fra B er det gjort gjeldende at det ikke utgjorde en saksbehandlingsfeil at lagretten fikk opplyst grunnlaget for pågripelsen etter nordisk arrestordre. B fikk en reell mulighet til å imøtegå anklagen.
- (10) *Påtalemyndigheten* har lagt ned slik påstand:
- "Ankene tillates ikke fremmet."**
- (11) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at A ble domfelt også i tingretten, og at anken dermed ikke kan fremmes uten samtykke. Ankeutvalget finner enstemmig at verken avgjørelsens betydning utenfor den foreliggende sak eller andre grunner tilsier at anken blir fremmet for Høyesterett, jf. straffeprosessloven § 323 første ledd andre punktum. Anken tillates derfor ikke fremmet.
- (12) B ble frifunnet i tingretten. Hans anke kan derfor bare nektes fremmet dersom Høyesteretts ankeutvalg finner det klart at anken ikke vil føre frem, jf. § 323 første ledd siste punktum. Slik beslutning må være begrunnet, jf. andre ledd andre punktum.
- (13) Anken gjelder som nevnt saksbehandlingen. Den knytter seg til det forhold at lagmannsretten tillot bevisførsel om hva som var grunnen til at B ble fremstilt med vakhold to dager under ankeforhandlingen på grunnlag av arrestordre fra Sverige.
- (14) Ankeutvalget bemerker til dette at retten som utgangspunkt ikke kan avskjære bevis som er for hånden. Dette gjelder også dokumentasjon av tidligere frifinnelser eller henlagte saker, jf. Rt. 2007 side 24 avsnitt 17. I avsnitt 18 fremhever førstvoterende at det er grunn til å mane til "en viss varsomhet" ved bevisførsel om slike forhold, og at det sentrale er "at tiltalte må gis en anledning til å forberede og gjennomføre sitt forsvar".
- (15) Retten er heller ikke uten videre avskåret fra å legge vekt på forhold som ikke er gjort til gjenstand for tiltale, "såfremt det er tilstrekkelig belyst under hovedforhandlingen", jf. Rt. 2015 side 890 avsnitt 14. Ankeutvalget kom i den aktuelle saken til at det ikke var begått saksbehandlingsfeil og uttalte følgende om den konkrete vurderingen:

"Det fremgår av det refererte fra dommen at den nye siktelsen ikke veide tungt i bevisvurderingen, og at det ble tatt høyde for at saken ikke var pådømt. Det foreligger heller ikke opplysninger som tilsier at det ikke var kontradiksjon om forholdet."

- (16) Heller ikke i foreliggende sak utgjorde opplysningen om grunnlaget for fremstillingen med vakthold noen sentral del av bevisbildet. Etter det opplyste ble opplysningen gitt etter at den øvrige bevisførselen var avsluttet. Lagretten fikk samtidig veiledning fra rettens leder som gjorde den i stand til å vurdere betydningen av opplysningen. B fikk mulighet til å uttale seg om forholdet. Heller ikke påtalemyndigheten hadde tilgang til andre opplysninger enn dem som ble gitt til lagretten, og det ble ikke gjort bruk av opplysninger som B ikke var kjent med. I en slik situasjon var det ikke en saksbehandlingsfeil av lagmannsretten å tillate bevisførsel om grunnlaget for arrestordren.
- (17) Høyesteretts ankeutvalg finner det på denne bakgrunn enstemmig klart at anken fra B ikke vil føre frem, jf. straffeprosessloven § 323 første ledd tredje punktum. Etersom ankeutvalget enstemmig også finner at anken ikke gjelder spørsmål som har betydning utenfor den foreliggende sak, eller det av andre grunner er særlig viktig å få saken prøvd i Høyesterett, gis det ikke samtykke til ankebehandling, jf. § 323 første ledd andre punktum.

SLUTNING :

Ankene tillates ikke fremmet.

Jens Edvin A. Skoghøy
(sign.)

Magnus Matningsdal
(sign.)

Per Erik Bergsjø
(sign.)

Riktig utskrift: